

ВІЛІНСЬКИЙ Сергій Григорович (01. 09. 1876, Кишинів — 15. 01. 1950, Прага) — літературознавець. Доктор (1914). Закін. істор.-філол. факультет Новорос. університету (Одеса, 1900), де відтоді й працював: від 1904 — приват-доцент, від 1914 — ординар. професор кафедри російської мови та словесності, 1912–16 — проректор. Наукові дослідження у галузі давньорус. літ-ри.

Основні праці

Византийско-славянские сказания о создании храма св. Софии Царьградской. О., 1900; Сказание Черноризца Храбра о письменах славянских. О., 1901; Болгарские тексты Епистолии о неделе. О., 1902; Вопрос об авторе «Многословного послания». С.-Петербург, 1905; Послания старца Артемия. О., 1906; Житие св. Василия Нового в русской литературе. Ч. 1–2. О., 1913.

О. В. Александров, О. А. Иванова

Бібліографічний опис:

Вілінський Сергій Григорович / О. В. Александров, О. А. Иванова // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2005. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-34536>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).